

EL POBLE CATALAN

REDACCIÓ
ADMINISTRACIÓ:
15, A. de Hoche
PARÍS VIIIe

SETMANARI DELS CATALANS A FRANÇA

ABONAMENTS: 1 a. 6 m. 3 m.
França 40 25 15
Union postale . . 60 37 50
Altres països . . . 75 45

La França eterna

ABANS d'invitar la Cambra de Diputats a decidir sobre la seva reunió en comitè secret, el President Daladier exposava els termes d'un qüestionari que la Gestapo havia distribuït entre els seus agents i que li havia de servir per conèixer la «temperatura» francesa. Una de les preguntes era: quants vots tindria el Govern actual en el cas d'una votació de confiança? La resposta venia, contudent, l'endemà mateix: el Govern Daladier veia refermada la confiança que en ell té posada el país per 541 vots, els vots unànimes dels diputats que assistien a la sessió del Parlament. Bona lliçó per als alemanys, que malgrat tenir en llur haver cultural grans filòsofs no han sabut mai res de la psicologia! Volien saber com estava d'escindit el bloc de l'energia de França? Volien saber l'opinió dels partits referent a la política de guerra i als homes que la conduïen? Aquests 541 vots responien amb contundència tots els dubtes i tallen totes les hipòtesis: França està avui, com ho estigué l'any 1914 i com ho estava l'any 1789, unida i forta de la seva unitat. Que ho sàpiga tot el món! Que ho sàpiguen els francesos, els fells de les camises brunes o vermelles o de qualsevol color! Davant del seu destí heroic, glorios de guardadora de les llibertats, França reneix novament tota la seva fortalesa, feta del llur esforç i de la voluntat conscient dels seus fills. Al darrera del Govern i de l'home que el presideix hi ha tota la nació francesa.

Voldriem subratllar alguns dels aspectes i algunes de les lliçons d'aquest esdeveniment polític, que es converteix en els moments presents en un acte de fe de tota la nació francesa. Fe en la seva missió i en els homes que l'han de menar a terme, que són avui aquests, però que demà podrien ésser uns altres, perquè en cada topant de la seva història França ha sabut extreure del seu si els homes que convenia dur al governall de la nació.

De moment cal destacar el valor que tenen el Parlament, les institucions democràtiques. Un vot així, si procedís d'una d'aquestes assemblees «corporatives» que són de rigor en els països sotmesos a un règim totalitari, no tindria cap valor. La unanimitat d'uns homes triats per un dictador, eixits d'un «partit únic» i que tenen per missió exclusiva fer de comparses o de conillots de guix, amb pulmons ben reforçats per tal de proferir els udols de ritual, ja és una de les condicions prèvies per a llur elecció. Però la unanimitat d'uns diputats que representen en llur matisació política tots els caires de l'opinió pública, que són amics o adversaris, però sempre fiscalitzadors del Govern, que han de respondre no pas davant d'un dictador ni tan sols davant d'un comitè, sinó davant dels ciutadans que els han elegit del vot que emetin, vol dir alguna cosa. Vol dir que existeix una total compenetració entre el país i els seus governants. Vol dir que el Parlament no és la palestra de lluites tragicòmiques de la política, que els enemics de la democràcia volen fer-nos creure, sinó l'aplec dels representants del poble units pel sincer desig de servir les seves necessitats i interpretar els seus anhels més profunds.

I la voluntat de França avui és aquesta: fer la guerra, guanyar la guerra per salvar el món i per salvar la llibertat, per als seus mateixos ciutadans i per als ciutadans de totes les nacions. De les nacions que ja han estat víctimes de la rapacitat totalitària i de les que encara es defensen heroïcament, com l'Anglaterra; com de les que potser demà seran agredides i de les que si no ho són directament, seran amenaçades en llur independència i en llur vida pel triomf de l'hitlerisme. Per

servir aquesta voluntat, França té un Govern i un Parlament i un Exèrcit. El President Daladier, que té com a honor conèixer l'intim sentiment de la nació, sabé trobar, per explicar la seva tasca patriòtica, els mots que, sense vanes retòriques, arriben al fons del cor dels ciutadans i les explicacions detallades i justes que convencen tots els diputats, del color que siguin.

Davant aquest magnífic espectacle d'unanimitat, nosaltres catalans, modestos espectadors de les lliçons d'heroic patriotisme que es donen cada dia damunt el sol francès, sentim créixer la nostra afec-

ció per França i la nostra plena confiança en la seva victòria, que haurà d'ésser la victòria de la llibertat dels homes i dels pobles. Unitat del país! Totes les voluntats lligades, en un mateix impuls, per a realitzar una missió històrica, a l'alçada de les altres que el destí, al llarg dels segles, ha reservat a la França! Invoquem també nosaltres, catalans, per al nostre poble, per a l'avui d'amargor i així mateix per al demà de retrobament de Catalunya, que tan pròxim voldriem, aquesta lliure unió de pensaments i de voluntats que fa grans els pobles i els encamina cap a la glòria!